

ശ്രീഃ
ശ്രീമതേ നിഗമാന്തമഹാദേശികായ നമഃ
ശ്രീമാൻ വേംകടനാഥാർയഃ കവിതാർക്കികകേസരീ |
വേദാന്താചാർയവർയോ മേ സന്നിധത്താം സദാ ഹൃദി ||

|| ശ്രീ ശരണാഗതിദീപികാ ||

This document has been prepared by*
Sunder Kidambi
with the blessings of
ശ്രീ രംഗരാമാനുജ മഹാദേശികൻ
His Holiness śrīmad āṇḍavan of śrīraṅgam

*This was typeset using skt and Hellingman's T_EX for Malayalam.

ശ്രീഃ
ശ്രീമതേ രാമാനുജായ നമഃ
ശ്രീമതേ നിഗമാന്തമഹാദേശികായ നമഃ

॥ ശ്രീ ശരണാഗതിഭീപികാ ॥

ശ്രീമാൻ വേംകടനാമാർയഃ കവിതാർക്കികകേസരീ |
വേദാന്താചാർയവർയോ മേ സന്നിധത്താം സദാ ഹൃദി ॥

പദ്മാപതേഃ സ്തുതിപദേന വിപച്യമാനം
പശ്യന്ത്വിഹ പ്രപദനപ്രവണാ മഹാന്തഃ |
മദ്ധ്യകൃസംവലിതമപ്യജ്ഞാപ്യഭാവം
മാന്യം യതീശ്വരമഹാനസസമ്പ്രദായം ॥ 1 ॥

നിത്യം ശ്രീയാ വസുധയാ ച നിഷേവ്യമാണം
നിർവ്യാജനിർഭരദയാഭരിതം വിഭാതി |
വേദാന്തവേദ്യമിഹ വേഗവതീസമീപേ
ഭീപപ്രകാശ ഇതി ദൈവതമഭിതീയം ॥ 2 ॥

ഭീപസ്ത്വമേവ ജഗതാം ദധിതാ രൂപിസ്തേ
ഭീർഘം തമഃ പ്രതിനിവർത്ത്യമിദം യുവാഭ്യാം |
സ്തവ്യം സ്തവപ്രിയമതഃ ശരണോക്തിവശ്യം
സ്തോതും ഭവന്തമഭിലഷ്യതി ജന്തുരേഷഃ ॥ 3 ॥

പദ്മാകരാദുപഗതാ പരിഷന്ധജേ ത്വാം
വേഗാസരിഭിഹരണാ കലശാബ്ധികന്യാ |
ആഹുസ്തദാപ്രഭൃതി ഭീപസമാവഭാസം
ആജാനതോ മരകതപ്രതിമം വപുസ്തേ ॥ 4 ॥

സ്വാമിൻ ഗഭീരസുഭഗം ശ്രമഹാരി പുംസാം
മാധുർയരമ്യമനഘം മണിഭംഗഭൃഗ്യം |
വേഗാന്തരേ വിതനുതേ പ്രതിബിംബശോഭാം
ലക്ഷ്മീസരഃ സരസിജാശ്രയമംഗകം തേ ॥ 5 ॥

ആവിശ്യ ധാരയസി വിശ്വമുഷ്യ യന്താ
ശേഷീ ശ്രിയഃ പതിരശേഷതനുർന്നിദാനം |
ഇത്യാദിലക്ഷണഗണൈഃ പുരുഷോത്തമം ത്വാം
ജാനാതി യോ ജഗതി സർവ്വവിദേഷ ഗീതഃ || 6 ||

വിശ്വം ശുഭാശ്രയവദീശ വപുസ്ത്വദീയം
സർവ്വാ ഗിരസ്ത്വയി പതന്തി തതോഽസി സർവ്വഃ |
സർവ്വേ ച വേദവിധയസ്ത്വദനുഗ്രഹാർത്ഥാഃ
സർവ്വാധികസ്ത്വമിതി തത്ത്വവിദസ്തദാഹുഃ || 7 ||

ജ്ഞാനം ബലം നിയമനക്ഷമതാഽഥ വീര്യം
ശക്തിശ്ച തേജ ഇതി തേ ഗുണഷട്കമാദ്യം |
സർവ്വാതിശായിനി ഹിമോപവനേശ യസ്മിൻ
അന്തർഗ്ഗതോ ജഗദിവ ത്വയി സദ്ഗുണൗഘഃ || 8 ||

ഭീപാവഭാസ ഭയയാ വിധിപൂർവ്വമേതത്
വിശ്വം വിധായ നിഗമാനപി ഭത്തവന്തം |
ശിഷ്യായിതാഃ ശരണയന്തി മുമുക്ഷവസ്ത്വാം
ആദ്യം ഗുരും ഗുരുപരമ്പരയാഽധിഗമ്യം || 9 ||

സത്താസ്ഥിതിപ്രയതനപ്രമുഖൈരുപാത്തം
സ്വാർത്ഥം സദൈവ ഭവതാ സ്വയമേവ വിശ്വം |
ഭീപപ്രകാശ തദിഹ ത്വദവാപ്തയേ ത്വാം
അവ്യാജസിദ്ധമനപായമുപായമാഹുഃ || 10 ||

ഭോഗ്യം മുകുന്ദ ഗുണഭേദമചേതനേഷു
ഭോക്ത്യത്വമാത്മനി നിവേശ്യ നിജേച്ഛരയൈവ |
പാഞ്ചാലികാശുകവിഭൂഷണഭോഗദായീ
സമ്രാഡിവാത്മസമയാ സഹ മോദസേ ത്വം || 11 ||

ത്വാം മാതരം ച പിതരം സഹജം നിവാസം
സന്തഃ സമേത്യ ശരണം സുഹൃദം ഗതിം ച |

നിഃസീമനിത്യനിരവദ്യസുഖപ്രകാശം
ഭീപപ്രകാശ സവിഭൂതിഗുണം വിശന്തി || 12 ||

ജന്തോരമുഷ്യ ജനനേ വിധിശംഭുദ്യഷ്ടൗ
രാഗാഭിനേവ രജസാ തമസാ ച യോഗഃ |
ദൈപായനപ്രഭൃതയസ്ത്വദവേക്ഷിതാനാം
സത്ത്വം വിമുക്തിനിയതം ഭവതീത്യുഗന്തി || 13 ||

കർമ്മസ്വനാഭിവിഷമേഷു സമോ ദയാളുഃ
സ്വേനൈവ ക്ലപ്തമപദേശമവേക്ഷമാണഃ |
സ്വപ്രാപ്തയേ തനുഭൃതാം ത്വരസേ മുകുന്ദ
സ്വാഭാവികം തവ സുഹൃത്ത്വമിദം ഗൃണന്തി || 14 ||

നിദ്രായിതാൻ നിഗമവർത്ഥനി ചാരുദർശീ
പ്രസ്ഥാനശക്തിരഹിതാൻ പ്രതിബോധ്യ ജന്തുൻ |
ജീർണ്ണസ്തനന്ധയജ്യാന്ധമുഖാനിവാസ്മാൻ
നേതും മുകുന്ദ യതസേ ദയയാ സഹ ത്വം || 15 ||

ഭക്തിഃ പ്രപത്തിരഥ വാ ഭഗവൻ തദുക്തിഃ
തന്നിഷ്ഠസംശ്രയ ഇതീവ വികൽപ്യമാനം |
യം കഞ്ചിദേകമുപപാദയതാ ത്വയൈവ
ത്രാതാസ്തരന്ത്യവസരേ ഭവിനോ ഭവാബ്ധിം || 16 ||

നാനാവിധൈരകപടൈരജ്ജഹത്ത്വഭാവൈഃ
അപ്രാക്യതൈർന്നിജവിഹാരവശേന സിദ്ധൈഃ |
ആത്മീയരക്ഷണവിപക്ഷവിനാശനാർത്ഥൈഃ
സംസ്ഥാപയന്ത്യനഘജന്മഭിരാദ്യധർമ്മം || 17 ||

നിമേനാനതാനി നിഖിലാനി പദാനി ഗാഢം
മജ്ജന്തി തേ മഹിമസാഗരശീകരേഷു |
നീരന്ദ്രമാശ്രയസി നീചജ്ജനാൻ തഥാപി
ശീലേന ഹന്ത ശിശിരോപവനേശ്വര ത്വം || 18 ||

കാശീവൃകാസകശരാസനബാണഗംഗാ-
സംഭൃതിനാമകൃതിസംവദനാഭ്യുദയൈഃ |
സ്വോക്ത്യംബരീഷഭയശാപമുഖൈശ്ച ശംഭുഃ
ത്വന്നിഘ്നമീക്ഷിതവതാമിഹ കഃ ശരണ്യഃ || 19 ||

ക്ഷാസൗ വിഭുഃ ക്വ വയമിത്യുപസത്തിഭീതാൻ
ജന്തുൻ ക്ഷണാത് ത്വദനുവൃത്തിഷു യോഗ്യയന്തീ |
സമ്പ്രാപ്തസദ്ഗുരുതനോഃ സമയേ ദയാഭൂഃ
ആത്മാവധിർഭവതി സംസ്കൃതധീഃ ക്ഷണം തേ || 20 ||

യോഗ്യം യമൈശ്ച നിയമൈശ്ച വിധായ ചിത്തം
സന്തോ ജിതാസനതയാ സ്വവശാസുവർഗ്ഗാഃ |
പ്രത്യാഹൃതേന്ദ്രിയഗണാഃ സ്ഥിരധാരണാസ്ത്വാം
ധ്യാത്വാ സമാധിയുഗളേന വിലോകയന്തി || 21 ||

പദ്മാഭിരാമവദനേക്ഷണപാണിപാദം
ഭിദ്വായുധാഭരണമാല്യവിലേപനം ത്വാം |
യോഗേന നാഥ ശുഭമാശ്രയമാത്മവന്തഃ
സാലംബനേന പരിചിന്ത്യ ന യാന്തി തൃപ്തിം || 22 ||

മാനാതിലംഘിസുഖബോധമഹാംബുരാശൗ
മഗ്നാസ്ത്രിസീമരഹിതേ ഭവതഃ സ്വരൂപേ |
താപത്രയേണ വിഹതിം ന ഭജന്തി സന്തഃ
സംസാരഘർമ്മജനിതേന സമാധിമന്തഃ || 23 ||

ധീസംസ്കൃതാൻ വിദധതാമിഹ കർമ്മഭേദാൻ
ശുദ്ധം ജിതേ മനസി ചിന്തയതാം സ്വമേകം |
ത്വത്കർമ്മസക്തമനസാമപി ചാപരേഷാം
സുതേ ഫലാനുഭിമതാനി ഭവാൻ പ്രസന്നഃ || 24 ||

ഉദ്ബാഹുഭാവമപഹായ യഥൈവ ഖർവ്വഃ
പ്രാംശുഃ ഫലാർത്ഥമഭിയാചതി യോഗിചിന്ത്യ |

ഏവം സുദുഷ്കരമുപായഗണം വിഹായ
സ്ഥാനേ നിവേശയതി തസ്യ വിചക്ഷണസ്ത്വാം || 25 ||

നിത്യാലസാർഹമഭയം നിരപേക്ഷമന്യൈഃ
വിശ്വാധികാരമഖിലാഭിമതപ്രസൂതിം |
ശിക്ഷാവിശേഷസുഭഗം വ്യവസായസിദ്ധാഃ
സത്കുർവ്വതേ ത്വയി മുകുന്ദ ഷഡംഗയോഗം || 26 ||

ത്വത്പ്രാതികൂല്യവിമുഖാഃ സ്ഫുരദാനുകൂല്യാഃ
കൃത്വാ പുനഃ കൃപണതാം വിഗതാതിശങ്കാഃ |
സ്വാമിൻ ഭവ സ്വയമുപായ ഇതീരയന്തഃ
ത്വയുർപ്പയന്തി നിജഭാരമപാരശക്തൗ || 27 ||

അർത്ഥാന്തരേഷു വിമുഖാനധികാരഹാനേഃ
ശ്രദ്ധാധനാൻ തദനുഭൂതിവിഭുംബഭീതാൻ |
ഭീപ്രപ്രകാശ ലഭസേ സുചിരാത് കൃതീവ
ന്യസ്താത്മനസ്തവ പദേ നിഭൃതാൻ പ്രപന്നാൻ || 28 ||

മന്ത്രൈരനുശ്രവമുഖേഷധിഗമ്യമാനൈഃ
സ്വാധിക്രിയാസമുചിതൈർയദി വാഽന്യവാക്യൈഃ |
നാഥ ത്വഭീയചരണൗ ശരണം ഗതാനാം
നൈവായുതായുതകല്പാപ്യപരൈരവാപ്യാ || 29 ||

ദത്താഃ പ്രജാ ജനകവത് തവ ദേശികേന്ദ്രൈഃ
പത്യാഭിനന്ദ്യ ഭവതാ പരിണീയമാനാഃ |
മധ്യേ സതാം മഹിതഭോഗവിശേഷസിദ്ധൈ
മാംഗല്യസുത്രമിവ ബിഭ്രതി കിംകരത്വം || 30 ||

ഭിവ്യേ പദേ നിയതകിംകരതാധിരാജ്യം
ഭാത്യം ത്വഭീയദയയാ വിഹിതാഭിഷേകാഃ |
ആദേഹപാതമനഘാഃ പരിചർയയാ തേ
യുജ്ഞാനചിന്ത്യ യുവരാജപദം ഭജന്തി || 31 ||

ത്വാം പാഞ്ചരാത്രികനയേന പൃഥഗ്വിധേന
വൈഖാനസേന ച പഥാ നിയതാധികാരാഃ |
സഞ്ജ്ഞാവിശേഷനിയമേന സമർച്ചയന്തഃ
പ്രീത്യാ നയന്തി ഫലവന്തി ദിനാനി ധന്യാഃ || 32 ||

വർണ്ണാശ്രമാദിനിയതക്രമസൂത്രബദ്ധാ
ഭക്ത്യാ യഥാർഹവിനിവേശിതപത്രപുഷ്പാ |
മാലേവ കാലവിഹിതാ ഹൃദയംഗമാ ത്വാം
ആമോദയത്യനുപരാഗധിയാം സപർയാ || 33 ||

ബ്രഹ്മാ ഗിരീശ ഇതരേഽപ്യമരാ യ ഏതേ
നിർദ്ധൂയ താൻ നിരയതുല്യഫലപ്രസൂതീൻ |
പ്രാപ്തും തവൈവ പദപദ്മയുഗം പ്രതീതാഃ
പാതിവ്രതീം ത്വയി വഹന്തി പരാവരജ്ഞാഃ || 34 ||

നാഥ ത്വദിഷ്ടവിനിയോഗനിശേഷസിദ്ധം
ശേഷത്വസാരമനപേക്ഷ്യ നിജം ഗുണജ്ഞാഃ |
ഭക്തേഷു തേ വരഗുണാർണ്ണവ പാരതന്ത്ര്യാത്
ദാസ്യം ഭജന്തി വിപണിവ്യവഹാരയോഗ്യം || 35 ||

സദ്ഭിസ്ത്വദേകശരണൈർന്നിയതം സനാഥാഃ
സർപ്പാദിവത് ത്വദപരാധിഷു ദൂരയാതാഃ |
ധീരാസ്ത്യണീകൃതവിരിഞ്ചപുരന്ദരാദ്യാഃ
കാലം ക്ഷിപന്തി ഭഗവൻ കരണൈരവസൈഃ || 36 ||

വാഗാദികം മനസി തത് പവനേ സ ജീവേ
ഭൂതേഷ്വയം പുനരസൗ ത്വയി തൈഃ സമേതി |
സാധാരണോക്തക്രമണകർമ്മ സമാശ്രിതാനാം
യന്ത്രാ മുകുന്ദ ഭവതൈവ യഥാ യമാദേഃ || 37 ||

സവ്യാന്യയോരയനയോർന്നിശി വാസരേ വാ
സംകൽപിതായുരവധീൻ സപദി പ്രപന്നാൻ |

ഹാർദ്ദഃ സ്വയം നിജപദേ വിനിവേശയിഷ്യൻ
നാഡീം പ്രവേശയസി നാഥ ശതാധികാം ത്വം || 38 ||

അർച്ചിർഭിനം വിശദപക്ഷ ഉദക്പ്രയാണം
സംവത്സരോ മരുദശീതകരഃ ശശാംകഃ |
സൗദാമനീ ജലപതിർവൃലജിത് പ്രജേശഃ
ഇത്യാതിവാഹികസഖോ നയസി സ്വകീയാൻ || 39 ||

ത്വച്ഛേഷവൃത്തുനുഗുണൈർമ്മഹിതൈർഗുണൗഘൈഃ
ആവിർഭവത്യയുതസിദ്ധനിജസ്വരൂപേ |
ത്വല്ലക്ഷണേഷു നിയതേഷപി ഭോഗമാത്രേ
സാമ്യം ഭജന്തി പരമം ഭവതാ വിമുക്താഃ || 40 ||

ഇത്ഥം ത്വദേകശരണൈരനഘൈരവാപ്യേ
ത്വത്കിംകരത്വവിഭവേ സ്പൃഹയാഘപരാധ്യൻ |
ആത്മാ മമേതി ഭഗവൻ ഭവതൈവ ഗീതാഃ
വാചോ നിരീക്ഷ്യ ഭരണീയ ഇഹ ത്വയാഘഹം || 41 ||

പദ്മാമഹീപ്രഭൃതിഭിഃ പരിഭൃക്തഭൃമ്നഃ
കാ ഹാനിരത്ര മയി ഭോക്തരി തേ ഭവിശ്രീ |
ദുഷ്യേത് കിമംശ്രിതടിനീ തവ ദേവസേവ്യാ
ദുർവ്ചാരതർഷചപലേന ശൂന്യാഘവലീഡാ || 42 ||

സത്ത്വാനി നാഥ വിവിധാനൃഭിസഞ്ജിഘൃക്ഷോഃ
സംസാരനാട്യരസികസ്യ തവാസ്തു തൃപ്തൈത്യേ |
പ്രത്യക്പരാങ്മുഖമതേരസമീക്ഷ്യകർത്തുഃ
പ്രാചീനസജ്ജനവിഡംബനഭൃമികാ മേ || 43 ||

കർത്തവ്യമിത്യനുകലം കലയാമ്യകൃത്യം
സ്വാമിനകൃത്യമിതി കൃത്യമപി ത്വജാമി |
അന്യദ്വൃതിക്രമണജാതമനന്തമർത്ഥ-
സ്ഥാനേ ദയാ ഭവതു തേ മയി സാർവ്വഭൗമീ || 44 ||

യം പൂർവ്വമാശ്രിതജനേഷു ഭവാൻ യഥാവത്
ധർമ്മം പരം പ്രണിജഗൗ സ്വയമാന്യശംസ്യം |
സംസ്മാരിതസ്ത്വമസി തസ്യ ശരണ്യഭാവാത്
നാഥ ത്വദാത്തസമയാ നന്നു മാദ്യശാർത്ഥം || 45 ||

ത്രാണം ഭവേതി സകൃദുക്തിസമുദ്യതാനാം
തൈസ്തൈരസഹ്യവൃജിനൈരുദരംഭരിസ്തേ |
സത്യാപിതാ ശതമഖാത്മജശംകരാദൗ
നാഥ ക്ഷമാ ന ഖലു ജന്തുഷു മദ്വിവർജ്ജം || 46 ||

കർമ്മാദിഷു ത്രിഷു കഥാം കഥമപ്യജാനൻ
കാമാദിമേദുരതയാ കലുഷപ്രവൃത്തിഃ |
സാകേതസംഭവചരാചരജന്തുനീത്യാ
വീക്ഷ്യഃ പ്രഭോ വിഷയവാസിതയാപ്യഹം തേ || 47 ||

ബ്രഹ്മാണഡലക്ഷശതകോടിഗണാനനന്താൻ
ഏകക്ഷണേ വിപരിവർത്ത്യ വിലജ്ജമാനാം |
മത്പാപരാശിമഥനേ മധുദർപ്പഹസ്ത്രീം
ശക്തിം നിയുംക്ഷ്യ ശരണാഗതവത്സല ത്വം || 48 ||

ആസ്താം പ്രപത്തിരിഹ ദേശികസാക്ഷികാ മേ
സിദ്ധാ തദുക്തിരനഘാ ത്വദവേക്ഷിതാർത്ഥാ |
ന്യസ്തസ്യ പൂർവ്വനിപുണ്ണൈസ്ത്വയി നമ്പിദാനീം
പൂർണ്ണേ മുക്തൻ പുനരുക്ത ഉപായ ഏഷഃ || 49 ||

യദ്വാ മദർത്ഥപരിചിന്തനയാ തവാലം
സഞ്ജ്ഞാ പ്രപന്ന ഇതി സാഹസികോ ബിഭർമ്മി |
ഏവം സ്ഥിതേ ത്വദപവാദനിവൃത്തയേ മാം
പാത്രീകുരുഷ്യ ഭഗവൻ ഭവതഃ കൃപായാഃ || 50 ||

ത്യാഗേ ഗുണേശ ശരണാഗതസഞ്ജ്ഞിനോ മേ
സ്ത്യാനാഗസോഽപി സഹസൈവ പരിഗ്രഹേ വാ |

കിം നാമ കൃത്ര ഭവതീതി കൃപാദിഭിസ്തേ
ഗുഡം നിരുപയ ഗുണേതരതാരതമ്യം || 51 ||

സ്വാമീ ദയാജലനിധിർമ്മധുരഃ ക്ഷമാവാൻ
ശീലാധികഃ ശ്രിതവശഃ ശുചിരത്യുദാരഃ |
ഏതാനി ഹാതുമനഘോ ന കിലാർഹസി ത്വം
വിഖ്യാതിമന്തി ബിരുദാനി മയാ സഹൈവ || 52 ||

വേലാധനഞ്ജയരഥാദിഷു വാചികൈഃ സ്വൈഃ
ആഘോഷിതാമഖിലജന്തുശരണ്യതാം തേ |
ജാനൻ ദശാനനശതാദധികാഗസോഽപി
പശ്യാമി ദത്തമഭയം സ്വകൃതേ ത്വയാ മേ || 53 ||

രക്ഷ്യസ്ത്വയാ തവ ഭരോഽസ്മ്യഹമിത്യപൂർവ്വാൻ
വർണ്ണാനിമാനഹൃദയാനപി വാചയിത്വാ |
മദ്ദോഷനിർജ്ജിതഗുണോ മഹിഷീസമക്ഷം
മാ ഭൂസ്ത്വദന്യ ഇവ മോഘപരിശ്രമസ്ത്വം || 54 ||

മുഖ്യം ച യത് പ്രപദനം സ്വയമേവ സാധ്യം
ദാതവ്യമീശ കൃപയാ തദപി ത്വയൈവ |
തന്മേ ഭവച്ചരണസംഗവതീമവസ്ഥാം
പശ്യന്നുപായഫലയോരുചിതം വിധേയാഃ || 55 ||

അൽപാസ്ഥിരൈരസുഖജൈരസുഖാവസാന്നൈഃ
ദുഃഖാമ്പിതൈരനുചിതൈരഭിമാനമൂലൈഃ |
പ്രത്യക്പരാഗന്നുഭവൈഃ പരിഘൂർണ്ണിതം മാം
ത്വയ്യേവ നാഥ ചരിതാർത്ഥയ നിർവ്വിവിക്ഷും || 56 ||

തത്ത്വാവബോധശമിതപ്രതികൂലവൃത്തിം
കൈകർയലബ്ധകരണത്രയസാമരസ്യം |
കൃത്വാ ത്വദന്യവിമുഖം കൃപയാ സ്വയം മാം
സ്ഫാതിം ദൃശോഃ പ്രതിലഭസ്വ ജഗജ്ജനന്യാഃ || 57 ||

ഇത്ഥം സ്തുതിപ്രഭൃതയോ യദി സമ്മതാഃ സ്യുഃ
യദ്യാപരാധപദവീഷഭിസംവിശന്തി |
സ്തോകാനുകൂല്യകണികാവശവർത്തിനസ്തേ
പ്രീതിക്ഷമാപ്രസരയോരഹമസ്മി ലക്ഷ്യം || 58 ||

സ്നേഹോപപന്നവിഷയഃസ്വദശാവിശേഷാത്
ഭൂയസ്തമിസ്രശമനീം ഭൂവി വേംകടേശഃ |
ദിവ്യാം സ്തുതിം നിരമിമീത സതാം നിയോഗാത്
ഭീപ്രകാശശരണാഗതിഭീപികാഖ്യാം || 59 ||

|| ഇതി ശ്രീ ശരണാഗതിഭീപികാ സമാപ്തം ||
കവിതാർക്കികസിംഹായ കല്യാണഗുണശാലിനേ |
ശ്രീമതേ വേംകടേശായ വേദാന്തഗുരവേ നമഃ ||